

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie,
 a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către
 avocatul Modval Ion în numele inculpatului Roșioru Nicolai și de către inculpatul
 Roșioru Nicolai, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul
 Rîșcani din 04 aprilie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău
 din 07 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Roșioru Nicolai Xxxxx, născut la xxxxx, originar și
 domiciliat în mun. Xxxxx, bd. Xxxxx, xxxxx, ap.xxxxxx.

**Datele referitoare la termenul de examinare a
 cauzei:**

1. 11.04.2016 - 04.04.2017 (prima instanță);
2. 06.06.2017 - 07.09.2017 (instanța de apel);
3. 24.11.2017 - 06.02.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al
 Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 04 aprilie 2017,
 Roșioru Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de
 art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin. (2) lit. f), și art. 187
 alin. (2) lit. f) Cod penal și condamnat, după cum urmează:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (pe episodul sustragerii pe ascuns
 de la partea vătămată, Grosu Svetlana), la o pedeapsă în formă de închisoare pe un
 termen de 2 ani;

- în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, (pe episodul sustragerii în formă
 deschisă de la partea vătămată, Podlesnova Ludmila), la o pedeapsă în formă de
 închisoare, pe un termen de 5 ani, fără amendă;

- în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, (pe episodul sustragerii în formă
 deschisă de la partea vătămată, Banari Lilia), la o pedeapsă în formă de închisoare,

pe un termen de 5 ani, fără amendă;

- în baza art. 187 alin. (2) lit. f), Cod penal, (pe episodul sustragerii în formă deschisă de la partea vătămată, Netreba Liudmila), la o pedeapsă în formă de închisoare, pe un termen de 5 ani, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Roșioru Nicolai, i s-a stabilit pedeapsa definitivă în formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, fără amendă.

Tot prin sentința dată a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Grosu Svetlana, și s-a încasat din contul lui Roșioru Nicolai, în beneficiul lui Grosu Svetlana suma de 39000 lei, cu titlu de prejudiciu material, în rest acțiunea civilă a părții vătămate, Grosu Svetlana, a fost respinsă.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Podlesnova Ludmila, și s-a încasat din contul lui Roșioru Nicolai, în beneficiul lui Podlesnova Ludmila suma de 11000 lei cu titlu de prejudiciu material.

Instanța de fond a admis și acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Banari Lilia, și a dispus încasarea din contul lui Roșioru Nicolai, în beneficiul lui Banari Lilia suma de 6000 lei cu titlu de prejudiciu material.

De asemenea instanța de fond a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Netreba Liudmila, și a dispus încasarea din contul lui Roșioru Nicolai, în beneficiul lui Netreba Liudmila suma de 6000 lei cu titlu de prejudiciu material, în rest acțiunea civilă a părții vătămate, Netreba Liudmila, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Roșioru Nicolai, la data de 13 martie 2015 în intervalul de timp ora 10:40 - 11:40, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului a pătruns în locuința din str. Titu Maiorescu, 13, ap.28 A, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras un notebook de model „Sony Vayo” în valoare de 4000 lei, un telefon mobil de model „HTC” la prețul de 2000 lei, în care se afla cartela SIM cu nr.Xxxxx, un telefon mobil de model „Samsung” la prețul de 1000 lei, în care a fost cartela SIM cu nr. Xxxxx, un telefon mobil de model „Iphone 4” la preț de 1000 lei MD, o tabletă de model „Asus” la prețul de 4000 lei, un inel din aur cu piatră de culoare albă cu greutatea de 4 gr la prețul de 3500 lei, un inel bărbătesc cu piatră de culoare albă cu greutatea de 8 gr la prețul de 10 000 lei, un ceas bărbătesc de model „Michael Kors”, la prețul de 7500 lei, un aparat foto de model „Olimpus” la prețul de 4000 lei, o pereche de cercei din aur cu pietricele de culoare albă cu greutatea 4 gr la prețul de 2000 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii. Prin acțiunile sale intenționate i-a cauzat părții vătămate, Grosu Svetlana, o daună materială în proporții considerabile în sumă de 41 000 lei.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Roșioru Nicolai, a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane,

prin pătrundere în încăpere, cu cauzare de daune în proporții considerabile”.

2.1. Tot el, Roșioru Nicolai, la data de 31 iulie 2016, aproximativ la ora 18:50, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în str. Miron Costin, 16, mun. Chișinău, s-a apropiat de Podlesnova Ludmila, de la gât i-a sustras în mod deschis un lăntșor din aur cu masa de 6 gr la prețul de 7000 lei, cu cruciuliță din aur cu masa de 4 gr la prețul de 4000 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul infracțiunii. Prin acțiunile ilicite i-a fost cauzat părții vătămate, Podlesnova Ludmila, o daună materială considerabilă în valoare de 11000 lei.

Astfel, instanța de fond a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, Roșioru Nicolai, a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, individualizată prin *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile”.*

2.2. Tot inculpatul, Roșioru Nicolai, la data de 02 august 2016, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitînd în mod conștient survenirea acestora, aproximativ în jurul orei 10:50, aflîndu-se pe str. Albișoara, 16, mun. Chișinău, în mod deschis a sustras de la Banari Lilia, un lăntșor din aur, cu greutatea de 8 gr la preț de 6000 lei, cauzîndu-i astfel un prejudiciu material considerabil.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Roșioru Nicolai, a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, individualizată prin *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile”.*

2.3. Tot, el Roșioru Nicolai la data de 08 august 2016, aproximativ la orele 15:00, aflîndu-se în curtea blocului locativ situat pe str. Xxxxx, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în mod deschis a sustras de la gîtul părții vătămate, Netreba Liudmila, un lăntșor din aur cu masa de 5 gr în valoare de 2000 lei cu un pandantiv în formă „W” cu masa de 2 gr, în valoare de 4000 lei astfel fiindu-i cauzat lui Netreba Liudmila un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 6000 lei.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Roșioru Nicolai, a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, individualizată prin *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile”.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Roșioru Nicolai, prin care a solicitat admiterea integrală a apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Roșioru Nicolai, să fie achitat din motiv că infracțiunile incriminate nu au fost comise de către acesta.

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat următoarele motive:

- cauza penală în care statutul de parte vătămată l-a avut Banari Lilia, a parvenit în instanță la data de 16 septembrie 2016, iar la data de 20 septembrie 2016, judecătorul, Ursu Ludmila, fără a convoca părțile a dispus conexarea cauzei penale vizate cu cauza penală aflată în procedura judecătorului, Bleșceaga Stella, fiind astfel încălcate prevederile titlului II, capitolul I, II și III Cod de procedură penală, chestiunea dată fiind soluționată fără citarea părților;

- instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor administrate la faza urmăririi penale, nu a cercetat sub toate aspectele probele date, evidențiind doar probele care în opinia instanței ar dovedi vina inculpatului și ignorând probele care îl dezvinovățesc;

- pe faptul sustragerii pe ascuns a bunurilor de la partea vătămată, Grosu Svetlana, apărătorul a indicat că lipsesc careva probe concrete ce ar demonstra vina inculpatului, iar din declarațiile pătimatei reiese că aceasta nu-l cunoaște pe inculpatul Roșioru Nicolai. Totodată martorul, Pahoma Ludmila, a relatat că nu-l cunoaște pe inculpat și că a procurat telefonul de modelul „HTC desire”, de la o persoană pe nume, Mogoreanu Pavel, iar pe inculpat nu-l cunoaște și niciodată nu l-a văzut. Acuzatorul de stat neîntemeiat a refuzat la audierea martorului, Mogoreanu Pavel, astfel nedemonstrând că telefonul de modelul „HTC desire”, ar fi ajuns de la inculpat la martorul menționat. Celelalte probe administrate pe acest episod nu indică direct că inculpatul Roșioru Nicolai, ar fi comis fapta dată. Instanța de fond a ignorat mai multe probe la care a făcut referire avocatul în ședință, și acestea demonstrează vina de comiterea sustragerii anume de către martorul Celac Mihail, sau de către o altă persoană din anturajul acestuia. Procesul-verbal de examinare a obiectului din 18 ianuarie 2016, CD-R de modelul „Acme”, nu poate fi inclus în calitate de probă și este lovit de nulitate în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1), pct. 6), 9) Cod de procedură penală, lipsind date de unde au fost ridicate aceste înregistrări, locul, data și ora înregistrării, mai mult ca atât aceste înregistrări nu au fost examinate în ședința de judecată. Instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor inculpatului Roșioru Nicolai;

- pe faptul sustragerii deschise a bunurilor părții vătămate, Podlesnova Ludmila, apărătorul a specificat că declarațiile pătimatei precum că l-ar fi recunoscut pe inculpat după vîrstă, forma feței, urmează a fi apreciate critic, deoarece pretinsul jaf a avut loc vara și pătimita în loc să alerteze poliția a mers acasă și a chemat poliția, iar semnalmentele pe care le-a indicat Podlesnova Ludmila nu corespund semnalmentelor inculpatului Roșioru Nicolai. În cadrul urmăririi penale pătimita, Podlesnova Ludmila, a fost audiată de către ofițerul de urmărire penală în limba de stat, deși aceasta este vorbitoare de limba rusă. Apelantul a invocat că procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 18 august 2016, este întocmit cu încălcarea rigorilor art. 94 alin. (1), pct. 2, 8) Cod de procedură penală, deoarece la acel moment Roșioru Nicolai nu avea nici statutul de bănuit și nici de învinuit, pentru a fi prezentat spre recunoaștere, fiind încălcate rigorile art. 116 alin. (3) Cod de procedură penală.

Instanța de fond a ignorat declarațiile depuse de către inculpatul Roșioru Nicolai, care a menționat că nu a comis fapta dată. Totodată instanța de fond neîntemeiat a respins demersul apărării cu privire la ridicarea informației de la SA „Moldcell”, referitoare la localizarea și descifrarea apelurilor numărului de telefon Xxxxx, în ziua de 31 iulie 2016, indicând că lipsesc date că acest număr de telefon ar aparține inculpatului Roșioru Nicolai, însă în toate procesele-verbale de audiere ale inculpatului este indicat anume acest număr de telefon;

- pe episodul sustragerii deschise de la partea vătămată, Banari Lilia, avocatul Modval Ion, a reiterat că martorul Ciornîi Vasile, fiind audiat în instanța de judecată, a negat declarațiile date în cadrul urmăririi penale, ceea ce denotă că acest martor a fost instruit pentru a da declarații contradictorii. Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02 august 2016, nu este o probă directă ce ar indica asupra vinovăției lui Roșioru Nicolai. Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09 august 2016, este contrar prevederilor art. 94 alin. (1), pct. 2), 8) și art. 251 Cod de procedură penală, fiind lovit de nulitate, această procedură fiind efectuată cu derogarea de la art. 116 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece Roșioru Nicolai se afla în incinta Inspectoratului de Poliție Rîșcani, astfel că urma a fi efectuată recunoașterea persoanei pe viu și nu pe fotografie. Cu referire la ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive, apărătorul a indicat că această probă conține înregistrarea video de pe camerele de luat vedere de la „Xxxxx”, din str. Dimitrie Cantemir, 1/1, mun. Chișinău, potrivit căreia în apropiere trece inculpatul, însă la materialele cauzei lipsește o ordonanță sau o încheiere de ridicare a acestei înregistrări, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 126 Cod de procedură penală, mai mult ca atât că din aceste înregistrări este văzută o persoană îmbrăcată în șorți de culoare bej, cămașă deschisă, cu mânecile scurtate, iar pe cap avea un chipiu de culoare neagră, însă aceste semne vin în contradicție cu semnele indicate de către partea vătămată, Banari Lilia. Totodată, avocatul a indicat că instanța de fond a ignorat totalmente declarațiile inculpatului Roșioru Nicolai;

- pe faptul sustragerii în formă deschisă de la partea vătămată, Ntreba Liudmila, avocatul a menționat că la baza învinuirii au fost puse doar declarațiile părții vătămate, care a depus declarații diferite referitor la persoana care a jefuit-o, ceea ce în viziunea apelantului denotă că declarațiile pătimatei urmează a fi apreciate critic. Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10 august 2016 este lovit de nulitate conform art. 251 și art. 116 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece ceilalți patru martori asistenți nu aveau nimic asemănător cu inculpatul, Roșioru Nicolai. Avocatul a indicat că din procesul-verbal de examinare a obiectului din 17 august 2016, prin care au fost examinate înregistrările video efectuate de o cameră de luat vederi de la Magazinul „Nr.1”, din bd. Dacia, 10, mun. Chișinău, nu este clar că persoana în cauză este anume inculpatul, deoarece persoana dată este filmată din spate. De asemenea apelantul a menționat că procesul-verbal de ridicare din 10 august 2016 nu poate servi probă conform art. 94 alin. (1), pct. 9) Cod de

procedură penală, deoarece corpurile delictive cămașa și o pereche de șorți nu au fost supuse examinării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat, fiind menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Roșioru Nicolae, în baza dispoziției art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzare de daune în proporții considerabile” și dispozițiilor art. 187 alin. (2), lit. f), art. 187 alin. (2), lit. f), și art. 187 alin. (2), lit. f), Cod penal, individualizate prin „jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile”.

De asemenea, instanța de apel a reținut că inculpatul Roșioru Nicolai, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță cât și în instanța de apel nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate.

Deși inculpatul Roșioru Nicolai, vina nu și-a recunoscut în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin. (2) lit. f), și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, instanța de apel a considerat că vinovăția acestuia se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume:

Pe faptul sustragerii pe ascuns a bunurilor părții vătămate, Grosu Svetlana, comis la data de 13 martie 2015, prin următoarele probe : declarațiile părții vătămate Grosu Svetlana, martorului Pahoma Liudmila, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 martie 2015, în cadrul căruia a fost examinat locul infracțiunii /Vol.I, f.d.20-28/; procesul-verbal de examinare a obiectului din 18 ianuarie 2016 în cadrul căruia au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice de la compania SA „Moldcell” de pe IMEI 352279050706310 din perioada 25.12.2015 - 20.03.2015 ce sunt înscrise pe CD-R de model „Acme”, deschizând CD-R se observă că la 17.03.2015 în telefonul dat se introduce cartela SIM cu nr.07676808, iar de acest telefon de pe nr.Xxxxx persoana se folosește numai de internet /Vol.I, f.d.49/; procesul-verbal de examinare a obiectului din 18 ianuarie 2016 în cadrul căruia a fost examinat un CDR cu inscripția „Acme” cu capacitatea de 700 MB, pe care sunt înregistrate imagini foto ale persoanei bănuite în infracțiunea săvârșită. Deschizând CD-ul se observă trei fotografii unde este surprinsă o persoană de gen masculin, cu corpolență slabă, chipiu pe cap, îmbrăcat în scurtă de culoare neagră, blugi de

culoare albaștri și ghetete /Vol.I, f.d.67/; procesul-verbal de examinare a obiectului din 19 noiembrie 2015, în cadrul căruia a fost examinat un telefon model „HTC” cu IMEI 352279050706310, de culoare albă, împreună cu bateria de model „HTC”, aspectul telefonului din față este normal cu puține zgârieturi sticla ecranului, din spate, capacul telefonului este în stare normală, la mijloc cu inscripția „HTC”, bateria telefonului este în stare bună /Vol.I, f.d.144-147/; procesul-verbal de percheziție din 31 martie 2015, efectuat la domiciliul lui Ciolac Mihail, din bd. Dacia 29, ap.83, mun. Chișinău, unde au fost depistate obiecte interzise de lege și un cercel din metal de culoare aurie cu 5 pietricele /Vol.I,f.d.83-85/; procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 31 martie 2015 în cadrul căruia partea vătămată, Grosu Svetlana, a recunoscut în poza cu nr.2 cercelul care a fost sustras /Vol.I, f.d.87-89/; procesul-verbal de ridicare din 19 noiembrie 2015 în cadrul căruia de la Pahoma Liudmila a fost ridicat un telefon mobil de model „HTC Desire” de culoare albă, cu IMEI 352279050706310 /Vol.I, f.d.142/; corpurile delictive: un CD-R cu inscripția „Acme” cu capacitatea de 700 MB, pe care sunt înregistrate descifrările convorbirilor telefonice de pe IMEI 352279050706310, anexate la materialele cauzei penale; un CD-R cu inscripția „Acme” cu capacitatea de 70 MB, pe care sunt înregistrate imagini foto ale persoanei bănuite, anexate la materialele cauzei penale; un cercel din metal cu 5 pietricele - a fost restituit părții vătămate, Grosu Svetlana; un telefon mobil de model „HTC Desire” de culoare albă, cu IMEI: 352279050706310, care a fost transmis la Camera de păstrare al IP Rîșcani al DP, mun. Chișinău /Vol.I, f.d.83-85/.

Pe faptul sustragerii în formă deschisă a bunurilor părții vătămate, Podlesnova Ludmila, vina inculpatului este demonstrată incontestabil prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate, Podlesnova Ludmila; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31 iulie 2016, în cadrul căruia a fost examinat locul infracțiunii /Vol.II, f.d.7-10/; procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 18 august 2016 în cadrul căruia partea vătămată, Podlesnova Ludmila, a recunoscut în persoana cu nr.4 ca fiind cel care în mod deschis i-a sustras lăntșorul și cruciulița. Persoana cu nr.4 fiind Roșioru Nicolai /Vol.II, f.d.22-23/.

Pe faptul sustragerii în formă deschisă a bunurilor părții vătămate, Banari Lilia, comis la data de 02 august 2016, instanța de apel a considerat vina acestuia dovedită integral prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate, Banari Lilia, declarațiile martorului Ciornîi Vasile, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02 august 2016, prin care a fost cercetat locul unde a fost comisă infracțiunea, str. Albișoara, 14-16, mun. Chișinău /Vol.III, f.d.8-11/; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr.2016021708, prin care un „CD” cu inscripția „DVD ACME right now 4,7 Gb, 120 min” pe care sunt video înregistrări din data de 02.08.2016, efectuate de către camerele video de la „Xxxxx” amplasat pe bd. D. Cantemir, 1/1, mun. Chișinău. În imagini se observă cum prin preajma gardului de metal de la „Xxxxx”, se deplasează grăbit o persoană îmbrăcată în

pantaloni scurți de culoare întunecată, cu chipiu, îmbrăcată în cămașă cu mânecile strânse de culoare violetă, corpolență slabă și care ține în mîna stîngă un obiect de culoare deschisă, iar cu mîna dreaptă pune un obiect în buzunarul pantalonilor. Persoana suspectă apare în video înregistrarea nr. 105120 în intervalul de timp 00:03-00:12; în video înregistrarea nr. 105130 în intervalul de timp 00:04-00:10 sec; în video înregistrarea nr. 105045 în intervalul de timp 00:09 sec-00:36 sec; în video înregistrarea nr. 105120 în intervalul de timp 00:05-00:14 /Vol.III, f.d.23-25/; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, din data de 09 august 2016, conform căruia partea vătămată, Banari Lilia, a recunoscut persoana cu nr.2 – Roșioru Nicolai, drept persoana care i-a sustras lăntișorul de la gît. Persoana a recunoscut-o după forma ovală a feței, nasului, urechilor, după forma evidențiată a bărbiei și maxilarului /Vol.III, f.d.26-27/.

Pe faptul sustragerii în formă deschisă a bunurilor părții vătămate, Netreba Liudmila, vina inculpatului este dovedită integral prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate, Netreba Liudmila, procesul-verbal de prezentare a persoanei pe viu, unde partea vătămată, Netreba Liudmila, a recunoscut persoana sub nr.3, ca fiind persoana care i-a sustras în mod deschis lăntișorul de la gît, acesta fiind Roșioru Nicolai /Vol.IV, f.d.17/ - pe viu – 10.08.16; procesul-verbal de ridicare din 10.08.2016 prin care de la Roșioru Nicolai a fost ridicată o cămașă și o pereche de șorți, care au fost recunoscuți de către partea vătămată că anume Roșioru Nicolai la momentul comiterii infracțiunii era îmbrăcat în aceste haine /Vol.IV, f.d.22/; procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.08.2016 unde au fost examinate imaginile video efectuate de camera video amplasată la magazinul nr. 1, situat pe bd. Dacia 10, mun. Chișinău, prin care s-a constatat faptul că la data de 08.08.2016 ora 14:47:08 prin fața obiectivului trece partea vătămată, unde din spate la ora 14:47:41, adică peste 33 secunde din spatele ei trece Roșioru Nicolai, care se deplasează pe direcția de deplasare a părții vătămate /Vol.IV, f.d.20/.

În aceste condiții, în urma examinării mijloacelor de probă sus citate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Roșioru Nicolai, încadrarea juridică corectă și anume conform elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2), lit. f), art. 187 alin. (2), lit. f), și art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Instanța de apel a menționat că, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind

aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunilor imputate.

Față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Ori, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătînd în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărîrea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Instanța de apel a conchis că în atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componentelor de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin. (2) lit. f), și art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Roșioru Nicolai, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin. (2) lit. f), și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, verificînd legalitatea sentinței primei instanțe în privința ultimului s-a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a remarcat că la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului Roșioru Nicolai, fiind legală, echitabilă și individualizată.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Roșioru Nicolai, au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, care prevede pedeapsa în formă de amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani și în baza art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin. (2) lit. f), și art. 187 alin.

(2) lit. f), Cod penal pentru fiecare episod de sustragere deschisă, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale (în vigoare la data comiterii infracțiunilor).

În viziunea instanței de apel la numirea pedepsei, instanța de fond corect a reținut faptul că inculpatul Roșioru Nicolai, fiind anterior condamnat pentru o infracțiune similară celor comise pentru care la moment este condamnat, a manifestat o neglijență față de instanța de judecată, refuzând în mod neîntemeiat să participe la ședințele judiciare și să fie escortat în ședință, totodată acesta nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, dar și având în vedere modul în care au fost comise infracțiunile de furt și jaf de către inculpat, cât și urmările prejudiciabile ale acestor acțiuni.

În astfel, de circumstanțe, instanța de apel a reținut că, instanța de fond motivat a stabilit categoria, termenul și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei privative de libertate.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Roșioru Nicolai, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea unei alte pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

Instanța de apel a menționat că la stabilirea tipului și mărimii pedepsei, prima instanță corect a luat în considerare gradul și caracterul pericolului social al faptei, motivul și scopul celor comise, personalitatea inculpatului, caracterul prejudiciabil și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea și influența pedepsei asupra corectării inculpatului.

În astfel, de circumstanțe, instanța de apel a reținut că, instanța de fond motivat a stabilit pedeapsa aplicând prevederile art. 82 alin. (1) Cod penal, care indică că „la aplicarea pedepsei pentru recidivă, recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi”.

În viziunea instanței de apel este corectă și soluția instanței de fond în partea aplicării cumulului parțial al pedepselor aplicate, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, care indică că „dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în

privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni”.

Instanța de apel a menționat că este corectă soluția instanței de fond și în latura soluționării acțiunilor civile înaintate de către părțile vătămate, Grosu Svetlana, Podlesnova Ludmila, Banari Lilia, Netreba Liudmila.

Așadar, reieșind din normele procedurale prevăzute de art. 23 alin. (2), 225 Cod de procedură penală, 1422 alin. (1), 1423 alin.(1) CCiv., instanța de apel a reiterat că în cazul de față prin sentința primei instanțe, corect și just s-a dispus încasarea din contul lui Roșioru Nicolai, în beneficiul lui Grosu Svetlana suma de 39000 lei, cu titlu de prejudiciu material, în rest acțiunea civilă a pătimatei, Grosu Svetlana, a fost respinsă; s-a încasat din contul lui Roșioru Nicolai, în beneficiul lui Podlesnova Ludmila suma de 11000 lei cu titlu de prejudiciu material; s-a dispus încasarea din contul lui Roșioru Nicolai, în beneficiul lui Banari Lilia suma de 6000 lei cu titlu de prejudiciu material și s-a dispus încasarea din contul lui Roșioru Nicolai, în beneficiul lui Netreba Liudmila suma de 6000 lei cu titlu de prejudiciu material, în rest acțiunea civilă a părții vătămate, Netreba Liudmila a fost respinsă.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către :

5.1. Avocatul Modval Ion în numele inculpatului Roșioru Nicolai, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, a solicitat casarea hotărîrilor atacate, cu pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul Roșioru Nicolai să fie achitat pe toate capetele de acuzație, pe motivul că infracțiunile incriminate nu au fost comise de către acesta.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- art.427 alin.(1) pct. 6) - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cît și admiterea unei erori grave de fapt, care a afectat soluția instanței și pct.8) - nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- cu referire la temeiul invocat asupra faptului că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (art.427 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală). În acest sens recurentul remarcă că în cererea de apel înaintată în numele inculpatului Rosioru Nicolai, a invocat încălcarea normelor de drept procedural comise de către instanța de fond la conexarea cauzelor penale parvenite spre examinare;

- în acest sens se remarcă ca la 16.09.2016 a parvenit în adresa Judecătoriei sect. Rîșcani cauza penală nr. 1-1514/16 de învinuirea a lui Roșioru Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal (episodul în care figurează ca parte vătămata Banari Lilia) care prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor a fost repartizată judecătorului, Ursu Ludmila. La 20.09.2016 judecătorul L. Ursu fără a convoca părțile în proces, fără a duce procesul verbal al ședinței de judecată, din oficiu, a pronunțat o încheiere de conexare a cauzei penale nr. 1-1514/2016, aflată în gestiunea sa cu cauza penală nr. 1-1103/2016, aflată pe rolul Judecătoriei sect. Rîșcani, judecător S. Bleșceaga, făcînd referire la

prevederile art.42, 43 Cod de procedură penală. Astfel instanța de judecată a încălcat prevederile specificate în Titlu II, capitolul I, II și III al Codului de procedură penală, care prevede procedura punerii pe rol a cauzei și partea pregătitoare a ședinței de judecată și contrar prevederilor procedurale instanța a hotărât, din oficiu, conexarea cauzei pe care a primit-o în gestiune cu o altă cauză penală aflată pe rolul unui alt judecător. Astfel, instanța de judecată fără a fixa ședința preliminară, fără a cita părțile în proces, fără a duce procesul verbal al ședinței de judecată, a decis conexarea cauzelor fără a exista careva cereri de conexare a cauzelor parvenite de la părțile implicate în proces;

- au fost ignorate prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, cât și prevederile art.6 CEDO, care prevede dreptul la un proces echitabil;

- cu referire la temeiul invocat asupra faptului că instanța de fond și apel au admis erori grave de fapt, care au afectat soluția instanței (art.427 alin.6 Cod de procedură penală) și nu au fost întrunite elementele infracțiunii (art.427 alin.8 Cod de procedură penală). În acest sens, se remarcă că aprecierile și constatările instanței de fond și apel referitor la vinovăția inculpatului Roșioru Nicolai sunt eronate, instanțele inferioare au dat o apreciere eronată probelor acumulate la faza de urmărire penală, nu au cercetat cazul dat sub toate aspectele, nu au făcut o analiză detaliată și obiectivă a probelor, evidențiind doar acele probe care, în opinia instanțelor ar dovedi că anume inculpatul ar fi savârșit infracțiunile date, ignorând contrar legii pe acele care îl dezvinovățesc. În opinia instanțelor inferioare faptul că părțile vătămate indică direct că anume inculpatul ar fi comis infracțiunile date este suficient pentru al considera vinovat, fără ca declarațiile lor să fie susținute prin alte careva probe pertinente și concludente.

Pe episodul din 13.03.2015, în care figurează partea vătămată Grosu Svetlana.

- la baza condamnării inculpatului Roșioru Nicolai pe episodul privind sustragerea pe ascuns a bunurilor părții vătămate Grosu Svetlana au stat declarațiile părții vătămate Grosu Ludmila, declarațiile martorilor Pahoma Liudmila și martorului Mogoreanu Pavel (făcute la faza de urmărire penală);

- prin urmare, potrivit declarațiilor părții vătămate Grosu Svetlana, făcute la faza de urmărire penală (f.d 31-32, vol. I) și în instanța de judecată, rezultă doar că a avut loc o sustragere în locuința acesteia, însă nu se poate de constatat cine ar fi făptuitorul;

- în afară de declarațiile părții vătămate Grosu Svetlana în cursul examinării cauzei a fost audiată în calitate de martor cet. Pahoma Ludmila, care a declarat că nu-l cunoaște pe inculpat. Telefonul de model „HTC” care a fost ridicat de poliție de la ea l-ar fi procurat în luna martie 2015 de la un cunoscut de-al ei pe nume Mogoreanu Pavel la suma de 450 lei. Acesta i-a zis ca îl are din Portugalia și nu este furat;

- ori, din declarațiile martorului Pahoma Ludmila nu rezultă că fapta a fost comisă de Roșioru Nicolai, deoarece aceasta a relatat ca nu-l cunoaște pe inculpat și niciodată nu l-a văzut;

- astfel, în cadrul examinării cauzei acuzatorul de stat nu a demonstrat faptul că telefonul de model „HTC” ridicat de la Pahoma Ludmila a ajuns la Mogoreanu Pavel prin intermediul lui Roșioru Nicolai, așa cum a fost versiunea acuzării. În aceste condiții nu este clar cum totuși atât instanța de fond cât și cea de apel a constatat din declarațiile părților audiate în proces că infracțiunea a fost comisă de inculpat și nu de o altă persoană;

- referitor la celelalte acte procesuale care au fost puse la baza deciziei de condamnare a inculpatului ca procesul verbal de cercetare la fața locului din 13.03.2015 (f.d 20-28), procesul verbal de examinare a obiectului din 18.01.2016 (f.d 49), prin care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice, procesul verbal de examinare a obiectului din 19.11.2015 (f.d 144-147), prin care a fost examinat telefonul mobil de model „HTC”, aceste probe nici direct, nici indirect, nu ar confirma că infracțiunea dată a fost comisă de inculpatul Roșioru Nicolai;

- instanțele inferioare nu au luat în considerație referirea apărării la un șir de acte procesuale care urmau a fi cercetate de către instanța de judecată, în temeiul art.373 Cod de procedură penală, din care rezultă o bănuială rezonabilă că infracțiunea dată a fost comisă de o altă persoană și nu de inculpat, și anume: (vol.I, f.d 83-84) - procesul verbal de percheziție din 31.03.2015; (vol. I, f.d 87) - procesul verbal de prezentare spre recunoaștere a obiectului din 31.03.2015; (vol. I, f.d 95) - procesul verbal de recunoaștere în calitate de bănuț a cet. Celac Mihail din 31.03.2015; (vol. I, f.d. 130) - procesul verbal de punere sub învinuire din 25.06.2015; (vol. I, f.d 136) - procesul verbal de audiere ca martor din 22.02.2016 a cet. Firsova Natalia; (vol. I, f.d 187) - ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a cet. Celac Mihail din 12.03.2016. Potrivit actelor procesuale enunțate se poate de constatat că există suficiente probe verosimile de a indica că infracțiunea dată ar fi putut fi comisă de cet. Celac Mihail sau de o altă persoană din anturajul acestuia, dat fiind faptul că de la acesta s-a ridicat un cercel cu cinci pietricele care a fost recunoscut de partea vătămată că îi aparține ei;

- astfel, organul de urmărire penală fără să constate cel puțin cum a ajuns acel cercel la dînsul, deoarece versiunea înaintată de acesta precum că ar aparține concubinei s-a constatat că nu este veridică, îl scoate de sub urmărire penală și doar în baza declarațiilor cet. Mogoreanu Pavel, care nu au putut fi verificate în cadrul ședinței de judecată, îl includ pe Roșioru Nicolai ca fiind învinuitul pe cazul dat;

- în motivarea deciziei instanța de apel respinge alegațiile apărării la acest capitol pe motiv că „Celac Mihail ar fi confirmat că a primit bunurile care au fost depistate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul său la data de 31.03.2015”. Această motivare a instanței este una eronată, deoarece Celac Mihail nu a făcut astfel de declarații, el a indicat expres că cercelul ridicat de la el aparține concubinei sale

Firsova Natalia, iar Firsova Natalia la rîndul său a relatat că acel cercel nu-i aparține, ea nu are careva bijuterii. Astfel, atît organul de urmărire penală cît și instanțele de judecată nu au încercat să stabilească cum totuși a ajuns acel cercel care aparținea părții vătămate în apartamentul lui Celac Mihail;

- la fel, recurentul remarcă că potrivit declarațiilor părții vătămate Grosu Svetlana, de la ea au fost sustrate un șir de obiecte de preț, însă nici unul din aceste obiecte nu au fost ridicate de la inculpatul Roșioru Nicolai;

- referitor la procesul verbal de examinare a obiectului din 18.01.2016 (f.d 6, vol. I) prin care pe CDR cu inscripția „Acme” ar fi înregistrate imaginile foto a persoanei bănuite de comiterea infracțiunii pe care instanțele de judecată l-a inclus în calitate de probe în condamnarea inculpatului, se constată că acesta este lovit de nulitate în temeiul art.94 alin.(1) pct.6) și 9) Cod de procedură penală. Ori referitor la acest mijloc de probă nu există nici o informație referitor la faptul de unde au fost captate imaginile respective, locul, data și ora înregistrării imaginilor, nu există careva ordonanțe de ridicare a imaginilor date emise în temeiul art.126 Cod de procedură penală.

Pe episodul din 31.07.2016 privind sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate Podlesnova Ludmila.

- învinuirea inculpatului Roșioru Nicolai pe episodul din 31.07.2016 privind sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate Podlesnova Ludmila este probată prin declarațiile părții vătămate, Podlesnova Ludmila, procesul verbal de cercetare la fata locului din 31.07.2016 și procesul verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 18.02.2016. Însă, apărarea a insistat atît în prima instanță dar și în instanța de recurs ca declarațiile acesteia să fie apreciate critic, deoarece circumstanțele în care ar fi fost comisă infracțiunea trezește mari dubii. Pretinsa infracțiune ar fi avut lot într-o zi de sîmbăta, vara, la ora 18:50, într-un loc foarte populat din mun. Chișinău, zona de parc, și nimeni nu ar fi văzut incidentul dat. Mai mult, partea vătămată în schimb să alerteze despre faptul că i-a fost sustras un bun, pentru a fi mai ușor de identificat și prins făptuitorul, a mers spre casă și doar ulterior ar fi anunțat poliția despre acest fapt;

- prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 31.07.2016 (f.d.7-10, vol. II) - în actul dat se descrie locul unde ar fi fost comisă infracțiunea și nu poartă caracter de probă care să confirme că infracțiunea ar fi fost comisă de Roșioru Nicolai;

- prin procesul verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 18.08.2016 (f.d-22-23, vol.II) apărarea a insistat asupra faptului că acest act este o probă inadmisibilă prin prisma art.94 alin. (1) pct.2) și 8) al Cod de procedură penală. În susținerea acestei poziții recurentul a atras atenția instanței de judecată asupra următoarelor circumstanțe care servesc temei de nulitate a actului și anume: în momentul efectuării prezentării spre recunoaștere a persoanei inculpatul nu avea nici

o calitate procesuală de bănuit sau învinuit pentru a fi supus prezentării spre recunoaștere. Al doilea moment este faptul că prezentarea spre recunoaștere s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art.116 alin.(3) Cod de procedură penală - deoarece asistenții procedurali nu aveau nimic asemănări cu inculpatul nici referitor la vîrstă, înălțime, trăsăturile fizice etc;

- apărarea consideră ilegal de a condamna o persoană doar pe declarațiile părții vătămate, fără ca declarațiile acesteia să fie susținute prin alte careva mijloace de probă. Ori, instanța de judecată nu a motivat de ce declarațiile părții vătămate ar prevala declarațiilor inculpatului, în cazul în care potrivit practicii CEDO acestea au aceiași valoare juridică;

- pentru a proba faptul că inculpatul în acea zi nici nu s-a aflat în sect. Rîșcani al capitalei, atît la faza de urmărire penală cît și în cadrul instanțelor de judecată au fost înaintate demersuri cu privire la solicitarea informației de la SA „Moldcell” referitoare la localizarea și descifrarea apelurilor de pe nr.Xxxxx în ziua de 31.07.2016. Însă, cererile date au fost respinse atît de acuzator cît și de instanțele de judecată, privînd astfel apărarea de dreptul de a acumula probe și de a le prezenta în instanța de judecată, îngrădindu-i inculpatului accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Pe episodul din 02.08.2016 privind sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate Banari Lilia.

- la baza învinuirii inculpatului Roșioru Nicolai pe episodul dat acuzatorul de stat a pus în calitate de probe declarațiile părții vătămate, Banari Lilia, declarațiile martorilor Criucova Ana și Ciornîi Vasile, procesul verbal de cercetare la fața locului din 02.08.2016, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive și procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.08.2016. Declarațiile lui Ciornîi Vasile făcute în cadrul ședinței de judecată sunt diferite decît cele date la faza de urmărire penală. În aceste considerente este evident că organul de urmărire penală a încercat a acumula careva dovezi precum că infracțiunea dată ar fi fost comisă de inculpat prin încălcarea esențială a dispozițiilor Codului de procedură penală, cu violarea drepturilor și libertăților constituționale a persoanei care a făcut depoziții denaturînd în mod artificial conținutul acestora;

- procesul verbal de cercetare la fata locului din 02.08.2016 (f.d.8 11, vol. III) - prin acest act se descrie doar locul unde ar fi fost comisă infracțiunea, nu poartă caracter de probă care să confirme că infracțiunea ar fi fost comisă de Roșioru Nicolai;

- procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.08.2016 (f.d 26-27, vol. III), apărarea a notat că această acțiune procesuală a fost efectuată cu încălcarea legislației procesual penale, care în temeiul art.94 alin.(1) pct.2), 8) Cod de procedură penală este o probă inadmisibilă atrăgînd în temeiul art.251 Cod de procedură penală nulitatea actului procedural;

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive (f.d.23-25, vol. III). Această probă conține înregistrări video efectuate de camerele de luat vederi de la „Xxxxx”, amplasat pe strada D. Cantemir, 1/1 mun. Chișinău, potrivit cărora prin preajma imobilului dat trece inculpatul;

- recurentul remarcă faptul că la materialele cauzei nu există o oarecare ordonanță sau încheiere prin care ar fi fost ridicate imaginile date de la „Xxxxx”, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art.126 Cod de procedură penală. Ori, în aceste condiții nu este clar în ce circumstanțe au fost ridicate imaginile video, data ridicării și autenticitatea acestora, iar instanța de fond a evitat să se expună asupra argumentelor invocate;

- instanțele inferioare au considerat de cuviință de al recunoaște vinovat pe Roșioru Nicolai în comiterea infracțiunii date, fără a fi combătute într-un fel divergențele surprinse de camerele de luat vederi și declarațiile părții vătămate;

Pe episodul din 08.08.2016 privind sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate Netreba Liudmila.

- la baza învinuirii inculpatului Roșioru Nicolai, acuzatorul de stat a pus în calitate de probe declarațiile părții vătămate, Netreba Liudmila, procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 10.08.2016, procesul verbal de ridicare din 10.08.2016 și procesul verbal de examinare a obiectului din 17.08.2016;

- din declarațiile ei făcute la diferite etape ale procesului se poate constata că aceasta descrie practic diferit persoana care a jefuit-o, ori în acest caz declarațiile ei nu pot fi credibile;

- procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 10.08.2016 (f.d 17, vol. IV). Apărarea susține că această acțiune procesuală a fost efectuată cu încălcarea legislației procesual penale care în temeiul art.251 Cod de procedură penală atrage nulitatea actului procedural;

- potrivit art. 116 alin.(3) Cod de procedură penală, persoana care trebuie recunoscută trebuie prezentată celui care urmează să o recunoască în afara spațiului vizibilității celui care urmează a fi recunoscut, împreună cu cel puțin 4 asistenți procedurali, de același sex, asemănători la exterior. Ori, dacă studiem planșele fotografice a asistenților procedurali, care au fost prezentați spre recunoaștere se poate ușor de constatat că aceștia nu aveau careva asemănări cu inculpatul, nici trăsăturile feței, nici înălțimea, nici vârsta etc, fapt ce este o probă inadmisibilă prin prisma art.94 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală;

- procesul verbal de examinare a obiectului din 17.08.2016 (f.d-20, vol. IV), prin care au fost examinate înregistrările video efectuate de pe o cameră de luat vederi de la magazinul Nr. 1 din bd. Dacia, 10, în care ar apărea partea vătămată și ulterior și inculpatul. Ori, studiind cu atenție înregistrarea video pe acea stradă trec mai multe persoane, printre care și o persoană care în opinia acuzatorului ar fi

inculpatul, ori acea persoană este filmată din spate și nu se poate de constatat că acesta ar fi inculpatul sau o altă persoană. Astfel, atât acuzatorul de stat cât și instanțele de judecată și-au întemeiat poziția pe presupunerea că acea persoană surprinsă de camera video ar fi inculpatul Roșioru Nicolai, ceea ce contravine prevederilor art.8 alin.(3) Cod de procedură penală;

- referitor la procesul verbal de ridicare din 10.08.2016 (f.d-22, vol. IV), prin care de la inculpat au fost ridicate o cămașă și o pereche de șorți, care ar fi fost recunoscute de partea vătămată că anume în ele era îmbrăcat inculpatul în ziua săvârșirii infracțiunii, recurentul menționează că aceste probe și corpuri delictive nu au fost examinate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, respectiv nu pot servi ca probe în temeiul art.94 alin.(1) pct.9 Cod de procedură penală;

- la fel, se reține faptul că la 23.08.2016 a fost efectuată percheziția la domiciliul inculpatului în urma căreia nu au fost găsite bunurile căutate și nu au fost ridicate careva obiecte;

- fiind audiat, inculpatul a menționat că în acea zi și mai cu seamă la acea oră nu s-a aflat în zona dată și nu cunoaște din ce cauză este anume el suspectat de jaful dat;

- astfel, raportînd circumstanțele de fapt constatate în cadrul ședințelor de judecată la materialele cauzei penale și învinuirea adusă inculpatului se constată că vinovăția inculpatului nu a fost dovedită la judecarea cauzei, organul de urmărire penală, nu a prezentat instanțelor de judecată probe concludente și pertinente care ar confirma faptul că anume inculpatul ar fi săvârșit faptele indicate în rechizitoriu. Ori, pe toate aceste episoade, acuzarea s-a condus în exclusivitate doar pe declarațiile părților vătămate, fără a confirma declarațiile acestora prin alte mijloace de probă;

- ori, potrivit practicii CEDO, în cadrul unui proces penal declarațiile părții vătămate și declarațiile inculpatului urmează a fi apreciate egal, iar în cazul în care organul de urmărire penală sau instanța de judecată acordă prioritate declarațiilor părților vătămate în detrimentul declarațiilor inculpatului, aceasta duce incontestabil la încălcarea art.6 al CEDO;

- prin urmare, se constată că inculpatul Roșioru Nicolai nu a avut parte de un proces echitabil în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probe suficiente, pertinente și concludente prin care să probeze vinovăția acestuia, iar instanțele inferioare contrar prevederilor legale și-au întemeiat deciziile pe fapte bazate pe presupuneri și pe interpretări eronate a circumstanțelor de fapt.

5.2. Inculpatul Roșioru Nicolai, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor atacate, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie achitat pe toate capetele de acuzație, pe motivul că infracțiunile incriminate nu au fost comise de către acesta.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- au fost comise un șir de erori din partea judecătorului Bleșceaga Stella, de

către organul de urmărire penală și de către procurorul Ciobanu Valentina, care nu au dorit să descopere adevărul pe cauza penală dată;

- organul de urmărire penală a falsificat declarațiile date de către martori;
- referitor la episodul în care figurează partea vătămată Banari L., inculpatul menționează că partea vătămată descrie o persoană îmbrăcată, de statură și înfățișarea diferită, care nu coincide cu persoana lui, fapt ce se poate vedea din înregistrările video, care se află la aproximativ 1000 m distanță. Declarațiile martorului pe acest episod sunt contradictorii;
- când au fost luate înregistrările video de pe str. Ismail, Columna și Albișoara la fel au fost comise un șir de erori, colaboratorii de poliție s-au făcut doar că lucrează și nu au descoperit adevărul;
- referitor la cazul ce a avut loc pe str. Titu Maiorescu, la fel s-a comis multă neglijență din partea judecătorului Bleșceaga Stella și din partea procurorului Ciobanu Valentina, persoana la care au fost găsiți cerceii, care nu a putut explica de unde-i are, mințind că sunt ai domnișoarei lui, a fost scoasă de sub urmărire penală;
- alte abateri sunt de pe str. Miron Costin. Partea vătămată la întrebarea mea „dacă a văzut ceva semne pe pielea persoanei care a jefuit-o, a spus că nu”. Însă inculpatul menționează că este un fan al tatuajelor artistice și că are un șir de tatuaje colorate pe brațe și că e imposibil să nu observe;
- referitor la jaful comis de pe strada Hristo-Botev, recurentul susține că la materialele dosarului penal se menționează că în timpul percheziției efectuate la domiciliul său a fost ridicată o cămașă și niște șorți, care conform camerelor de luat vederi era persoana care a comis jaful, însă în realitate nu a fost găsit nimic și nici nu este menționat că s-a ridicat ceva de la domiciliul lui, însă la ședința de judecată apare așa ceva.

6. Pe marginea recursurilor declarate procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Acuzarea reține, că instanțele judecătorești inferioare în strictă conformitate cu normele procesuale, au verificat, complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și au dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al colaborării lor, corect ajungând la încadrarea juridică a acțiunilor lui Rosioru Nicolai în baza infracțiunilor incriminate.

Totodată, instanțele judecătorești de fond și apel pe parcursul examinării cauzei penale date nu au constatat careva încălcări la administrarea probelor la caz, iar în continuare just reținându-le ca fiind legal dobândite și admisibile.

La fel, din textul recursurilor declarate se evidențiază, că recurenții își motivează aceste contestații prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de apreciere a întregului sistem de probe nu se conțin în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1. Cu privire la recursul declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Roșioru Nicolai.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, sub aspectele că: „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele și temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Ce ține de temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, în sensul că: „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, Colegiul penal lărgit conchide că nu sunt incidente în prezenta speță, din considerentul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin. (1), 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului, întemeindu-și soluția în baza probelor examinate de prima instanță, care au fost examinate, verificate de instanța de apel, apreciate corect de aceasta prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată, descrise în decizia atacată, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, faptele inculpatului fiind încadrate corect conform circumstanțelor faptice constatate în speță, din care considerente, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

În privința criticilor recurentului, prin care acesta manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că „*aprecierile și constatările instanței de fond și apel referitor la vinovăția inculpatului Roșioru Nicolai sunt*

eronate, instanțele inferioare au dat o apreciere eronată probelor acumulate la faza de urmărire penală, nu au cercetat cazul dat sub toate aspectele, nu au făcut o analiză detaliată și obiectivă a probelor, evidențiind doar acele probe care, în opinia instanțelor ar dovedi că anume inculpatul ar fi săvârșit infracțiunile date, ignorând contrar legii pe acele care îl dezvinovătesc. În opinia instanțelor inferioare faptul că părțile vătămate indică direct că anume inculpatul ar fi comis infracțiunile date este suficient pentru al considera vinovat, fără ca declarațiile lor să fie susținute prin alte careva probe pertinente și concludente, procesul verbal de cercetare la fata locului din 02.08.2016 (f.d.8 11, vol. III), prin acest act se descrie doar locul unde ar fi fost comisă infracțiunea, nu poartă caracter de probă care să confirme că infracțiunea ar fi fost comisă de Roșioru Nicolai, vinovăția inculpatului nu a fost dovedită la judecarea cauzei, organul de urmărire penală, nu a prezentat instanțelor de judecată probe concludente și pertinente care ar confirma faptul că anume inculpatul ar fi săvârșit faptele indicate în rechizitoriu. Ori, pe toate aceste episoade, acuzarea s-a condus în exclusivitate doar pe declarațiile părților vătămate, fără a confirma declarațiile acestora prin alte mijloace de probă”, Colegiul penal lărgit atestă că nu sunt întemeiate, or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, dat fiind că întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării reciproce dintre ele.

Însă, cu referire la faptul dacă aprecierea probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs invocă că la etapa judecării recursului ordinar nu se analizează de instanță conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită apreciere pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice invocate de recurent, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțe, corectitudinea condamnării inculpatului Roșioru Nicolai de învinuirea imputată acestuia.

Totodată, pe aceiași linie de considerente se specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente

ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal lărgit, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Roșioru Nicolai a săvârșit infracțiunile nominalizate în circumstanțele descrise în actul de sesizare a instanței.

În desfășurarea acestei idei, instanța de recurs ordinar specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat, cu menținerea sentinței prin care Roșioru Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin. (2) lit. f), și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

În privința criticilor din recursul declarat referitor la faptul că „*procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10 august 2016 este lovit de nulitate conform art. 251 și art. 116 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece ceilalți patru martori asistenți nu aveau nimic asemănător cu inculpatul Roșioru Nicolai*”, Colegiul penal lărgit atestă că sunt inadmisibile, or constituie o opinie subiectivă a recurentului, deoarece din decizia instanței de apel (f.d. 198, vol. V) reiese că la adoptarea soluției în partea menționată, just instanța de apel a menționat că „*careva încălcări procesuale la acest capitol nu au fost reținute, totodată conform procesului-verbal de prezentare a persoanei după fotografie, partea vătămată, Netreba Liudmila, l-a recunoscut anume pe inculpat, după trăsăturile feței, fiind îmbrăcat în maiou și încălțat în adidași, adică persoana sub nr.3, ca fiind persoana care i-a sustras în mod deschis lănțișorul de la gât, acesta fiind Roșioru Nicolai. Faptul că careva încălcări la etapa efectuării acțiunii procesuale de recunoaștere a persoanei pe viu lipsesc se adeverește și prin procesul-verbal de ridicare din 10.08.2016, conform căruia de la Roșioru Nicolai a fost ridicată o cămașă și o pereche de șorți, care au fost recunoscuți de către partea vătămată că anume Roșioru Nicolai, la momentul comiterii infracțiunii era îmbrăcat în aceste haine*” (f. d. 198, vol. V).

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel corect a

concluzionat, că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe și instanței de apel privind aprecierea probelor puse la baza hotărârilor judecătorești.

Colegiul penal lărgit mai menționează că considerentele instanței de apel sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunilor imputate pe toate episoadele, și anume pe episodul sustragerii pe ascuns de la partea vătămată, Grosu Svetlana, pe episodul sustragerii în formă deschisă de la partea vătămată, Podlesnova Ludmila, pe episodul sustragerii în formă deschisă de la partea vătămată, Banari Lilia, pe episodul sustragerii în formă deschisă de la partea vătămată, Netreba Liudmila.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar consideră, că prima instanță just a conchis că de către acuzatorul de stat au fost prezentate probe suficiente care demonstrează vinovăția inculpatului Roșioru Nicolai în săvîrșirea infracțiunilor imputate și combat versiunea apărării, că inculpatul urmează să fie achitat pe toate capetele de acuzație, din motiv că infracțiunile incriminate nu au fost comise de către acesta, or argumentele apărării, fiind combătute prin cumulul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, care sunt pertinente și concludente.

Astfel, decizia instanței de apel este corect motivată în acest sens, motivare care Colegiul penal lărgit și-o însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În privința motivului recurentului că „*în cadrul unui proces penal declarațiile părții vătămate și declarațiile inculpatului urmează a fi apreciate egal, iar în cazul în care organul de urmărire penală sau instanța de judecată acordă prioritate declarațiilor părților vătămate în detrimentul declarațiilor inculpatului, aceasta duce incontestabil la încălcarea art.6 din CEDO*”, Colegiul penal lărgit consideră că nu se confirmă în prezenta cauză, or după cum rezultă din sentința primei instanțe (f.d. 81-94, vol. V), aceasta și-a întemeiat soluția sa de condamnare a inculpatului Roșioru Nicolai în baza art.186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin. (2) lit. f), și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, nu numai pe declarațiile date sub jurământ a părților vătămate, din prima instanță, dar prin coroborare și cu probele scrise anexate la dosar, descrise în sentință (f. d. 83-86, vol. V), iar temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea motivării sub aspectul contestat de recurent nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

În privința criticilor recurentului, prin care acesta a indicat că „*ambele instanțe contrar prevederilor legale și-au întemeiat deciziile pe fapte bazate pe presupuneri și pe interpretări eronate a circumstanțelor de fapt*”, Colegiul penal lărgit reține că aceste motive sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul

că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conform rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificându-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

Instanțele ierarhic inferioare au făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză argumentând detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul nevinovăției aduse inculpatului în prezenta cauză.

Astfel, toate probele prezentate și invocate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Prin urmare, argumentele recurentului cu privire la aprecierea incorectă a probelor, cât și neaprecierea acestora multilateral și obiectiv, nu au nici un suport legal, or, potrivit art. 24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Motivele din recursul ordinar cu privire la încălcări de procedură penală la conexasarea cauzelor într-o singură procedură, cu privire la încălcări la ridicarea înregistrărilor video de la diferite clădiri amenajate cu camere video, Colegiul penal lărgit nu le acceptă, fiindcă conexasarea cauzelor nu afectează careva-i drepturi ale inculpatului, invers duce la o soluție definitivă mai rapidă pe toate episoadele de învinuire a inculpatului, iar înregistrările video reflectă adevărul, care urmează a fi stabilit de către instanțele judecătorești.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Roșioru Nicolai.

7.2. Cu privire la recursul declarat de către inculpatul Roșioru Nicolai.

În recursul declarat se constată că autorul nu semnalizează nici un temei prevăzut la art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă lecturând textul recursului se reține că inculpatul critică vinovăția, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8)

Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Autorul recursului consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunilor imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunilor”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile părților vătămate Grosu Svetlana, Podlesnova Ludmila, Banari Lilia, Netreba Liudmila și probele materiale scrise administrate, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță și menținută de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel (f. d. 182-187, vol. V), care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii.

Prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de fond și de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor de fond inferioare, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Roșioru Nicolai în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2) lit. f), art. 187 alin. (2) lit. f), și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic temeiul prevăzut de pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocat de recurent. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

8. Pentru aceste motive, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, cu menținerea deciziei atacate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Modval Ion în numele inculpatului Roșioru Nicolai și de către inculpatul Roșioru Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Roșioru Nicolai Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 martie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie